

РЕШЕНИЕ

№ 41

гр. Тутракан, 28.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТУТРАКАН в публично заседание на тринадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Спас М. Стефанов

при участието на секретаря Людмила Цв. Петрова
като разгледа докладваното от Спас М. Стефанов Административно
наказателно дело № 20233430200106 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 60, ал. 2 от ЗАНН.

С Наказателно постановление № 38-0004347/01.03.2023 г. Директорът на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ /РД „АА“/ гр. Русе е наложил на „Т. А. Т.“ ООД, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление: гр. Тутракан, обл. Силистра, ул. „Силистра“ № 54, представлявано от управителя П. Н. Н., за нарушение на чл. 10, ал. 2 от ЗАвтПр, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 105, ал. 1 от ЗАвтПр имуществена санкция в размер на 200.00 /двеста/ лева.

Недоволен от издаденото наказателно постановление е останал жалбоподателят, който чрез процесуалния си представител – адв. Т. С. от ***, го обжалва в срок. С жалбата се отправя искане съдът да отмени атакуваното наказателното постановление като неправилно и незаконосъобразно. Претендират се сторените в производството разноски.

Въззиваемата страна – Директорът на РД „АА“ гр. Русе, редовно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. Изложени са писмени доводи относно законосъобразността и обосноваването на НП. Прави се възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на основание чл. 63д от ЗАНН.

Районна прокуратура – Силистра, Териториално отделение – Тутракан, редовно призована, не се представлява и не взима становище по спора.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 50-00-832/5/12.12.2022 г. на Директора на РД „АА“ гр. Русе бил сформиран екип в състав актосъставителя К. Ц. и свидетеля Г. Д. (служители на РД „АА“ гр. Русе) с оглед извършването на проверка на дружеството жалбоподател „Т. А. Т.“ ЕООД. Проверката се отнасяла до маршрутните разписания по направление гр. Варна – гр. Силистра за периода 01.11.2022 г. – 30.11.2022 г., възложени на „Т. А. Т.“ ЕООД, притежаващо Лиценз на Общността № 0920 за превоз на пътници, валиден от 04.08.2018 г. до 03.08.2028 г. Служителите извършили възложената им работа до края на същия ден – 12.12.2022 г., вследствие на което бил съставен Констативен протокол № 50-00-832/13.12.22 г., съдържащ резултатите от извършената тематична проверка. В хода на проверката била изготвена справка в Търговския регистър и регистъра на ЮЛНЦ, от която се установило, че за периода от 04.03.2008 г. до 13:57:54 ч. на 04.05.2022 г. наименованието на дружеството превозвач съдържало означението ООД, а след този период до момента на изготвяне на справката – ЕООД. По този начин фирмата (наименованието) на търговското дружество, вписана в лиценза за превоз на пътници, не отговаряла на действителната му такава.

Актосъставителят Ц. съставил АУАН № 331425/12.12.2022 г., с който повдигнал на жалбоподателя обвинение за извършено нарушение на чл. 10, ал.2 от ЗАвтПр. След запознаване със съдържанието на акта, жалбоподателят го подписал, като вписал, че има възражения, но не ги конкретизирал, и получил препис от същия.

На 01.03.2023 г. Директорът на РД „АА“ гр. Русе издал Наказателно постановление № 38-0004347, с което на основание чл. 105, ал.1 от ЗАвтПр на „Т. А. Т.“ ООД било наложено наказание „Имуществена санкция“ в размер на 200 лв. за извършено нарушение на чл. 10, ал.2 от ЗАвтПр.

На 26.04.2023 г. жалбоподателят получил препис от НП.

Горната фактическа обстановка съдът изгради от събраните по делото доказателства и доказателствени средства: показанията на разпитаните свидетели; з. к. на НП № 38-0004347/01.03.2023 г. на Директора на РД „АА“ гр. Русе; АУАН № 331425/12.12.2022 г.; Заповед № РД-08-30/24.01.2020 г.; Сигнал изх. № 2709/09.11.2022 г. по описа на Община Силистра; Маршрутно разписание на автобусна линия Варна – Силистра № 19102; Маршрутно разписание на автобусна линия Варна – Силистра № 19201; Писмо рег. № 50-00-832/2/25.11.2022 г.; Писмо рег. № 50-00-832/3/25.11.2022 г.; Уведомително писмо-покана за извършване на тематична проверка № 50-00-832/4/29.11.2022 г.; Заповед № 50-00-832/5/12.12.2022 г.; Констативен протокол № 50-00-832/13.12.2022 г.; АУАН № 331435/12.12.2022 г.; Известие за доставяне ИД PS 7013 0030KZ E; справка за актуално състояние от Търговския регистър; Заверено копие № 309200031 за международен автобусен превоз на пътници за чужда сметка или срещу възнаграждение и бланка „Заявление“ за отразяване на настъпили промени в обстоятелствата в лиценза за обществен превоз на територията на Република България.

Анализирайки доказателствата, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН и от лице, което е страна в административнонаказателното производство. Като такава, тя е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При съставянето на АУАН не са допуснати съществени процесуални нарушения. Същият съдържа всички изискуеми от чл. 42 от ЗАНН реквизити, съставен е от компетентен контролен орган и в рамките на изискуемия от закона ред. АУАН е предявен на жалбоподателя, подписан е от него, направил е възражения и му е връчен екземпляр от същия.

Атакуваното НП също притежава всички необходими съгласно чл. 57, ал. 1 от ЗАНН реквизити. Издадено е от имащ правомощията АНО и по съответния предвиден от закона ред. НП е подписано от АНО и екземпляр от него е връчен на жалбоподателя.

Нарушението по чл. 10, ал.2 от ЗАвтПр се осъществява при усложнен фактически състав. На първо време е необходимо настъпването на някое от обстоятелствата, описани в чл. 10, ал.2, изр.1 от ЗАвтПр – смърт на ФЛ – ЕТ;

прехвърлянето на предприятието на търговеца или преобразуването на превозвача. След това е необходимо правоприменикът (наследник; приобретател или новообразуваното дружество) да бездейства в 3-месечен срок от настъпване на обстоятелството, като не подаде заявление до лицензиращия орган за отразяване на промяната в лиценза.

В настоящия случай както актосъставителят, така и АНО считат, че концентрирането на капитала на дружеството превозвач в едно лице (което съгласно чл. 116, ал.2 от ТЗ води до именуване на дружеството като „еднолично ООД“) представлява преобразуване на превозвача. Доколкото в ЗАвтПр липсва легална дефиниция на термина „преобразуване на превозвача“, която да се отклонява от значението на термина „преобразуване на ТД“ използван в ТЗ, то съгл. чл. 37, ал.1 от Указ № 883 от 24.04.1974 г. за прилагане на ЗНА следва да се приеме общоприетото значение на термина „преобразуване“, уреден в ТЗ. От разпоредбата на чл. 261, ал.1 от ТЗ следва, че са налице два основни начина за преобразуване на ТД. Първият е чрез вливане, сливане, разделяне, отделяне и отделяне на ЕТД, а вторият – чрез промяна на правната форма на дружеството. От цялостния доказателствен материал е видно, че АНО счита, че се е осъществил вторият начин на преобразуване, поради което анализирането наличието или липсата на първия в настоящия случай е безпредметно. Промяната на правната форма, съгл. чл. 264, ал.1 от ТЗ, става чрез превръщането на преобразуващото се дружество в дружество от друг вид. Съгласно чл. 64, ал.1 от ТЗ видовете търговски дружества са лимитативно изброените СД, КД, ООД, АД и КДА. Дали дружеството (АД или ООД) ще е еднолично или не зависи единствено от броя на съдружниците в него, като промяната в това обстоятелство не го превръща в друг вид дружество. Концентрирането на капитала на ТД в едно лице (каквото е настоящият казус) не представлява форма на преобразуване, освен в случаите на чл. 261, ал.3 от ТЗ (когато обаче отново е налице правоприменство – от едноличното ТД имуществото преминава към едноличния собственик на капитала, като дружеството се прекратява – чл. 265 от ТЗ). От изложеното следва, че промяната в броя на съдружниците, съответно – промяната във фирмата на дружеството, не представлява проявна форма на преобразуването му. Следователно – не е налице обстоятелство по чл. 10, ал.2, изр.1 от ЗАвтПр, за което жалбоподателят да е бил задължен да подаде заявление до лицензиращия орган. Изводът, който се налага, е, че жалбоподателят не е

осъществил фактическия състав на нарушението, за което му е наложено наказание.

Извън горепосоченото, ако се следва логиката на АНО, че „Т. А. Т.“ ООД и „Т. А. Т.“ ЕООД са различни дружества (вследствие на настъпилото според него преобразуване), то би било налице самостоятелно основание за отмяна на НП, поради това, че наказанието е наложено на несъществуващо (според логиката на АНО) дружество – „Т. А. Т.“ ООД. В същия ред на разсъждения би било налице и друго съществено процесуално нарушение, доколкото АУАН е съставен срещу „Т. А. Т.“ ЕООД – т.е. на различно от наказаното юридическо лице. Видно е обаче, имайки предвид извършения по-горе анализ, че тези несъвършенства в АУАН и НП не представляват съществени процесуални нарушения, тъй като е налице едно-единствено дружество, по отношение на което не е настъпило преобразуване, а само промяна в броя на съдружниците, съответно – промяна в наименованието му.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че от събраните доказателства по делото е видно, че „Т. А. Т.“ ЕООД е осъществило фактическия състав на нарушението по чл. 10, ал.1 от ЗАвтПр, тъй като е настъпила промяна в обстоятелствата, вписани в лиценза на Общността, извън случаите по ал. 2, като същевременно превозвачът не е подал заявление за отразяването им в 30-дневен срок от тяхното настъпване. Това нарушение обаче е по-тежко наказуемо – чл. 104а от ЗАвтПр предвижда имуществена санкция от 1000 лв., поради което съдът е поставен в невъзможност да осъществи правомощието си по чл. 63, ал.7, ал.1 от ЗАНН и да измени НП.

От изложеното следва, че е налице основание за отмяна на НП като незаконосъобразно, тъй като при издаването му е допуснато нарушение на материалния закон, доколкото жалбоподателят е наказан за нарушение, чийто фактически състав не е осъществил.

В с. 3. процесуалният представител на жалбоподателя е направил искане за присъждане на разноски по делото в размер на заплатеното адвокатско възнаграждение, а именно 300 лв., кореспондиращ със сумата в приложения Договор за правна защита и съдействие. Възражението на АНО за прекомерност на размера на адвокатското възнаграждение следва да се

отхвърли като неоснователно, тъй като съгл. чл. 18, ал.2 във връзка с чл. 7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения посоченият в договора хонорар е под минимума от 400 лв. Предвид това и изхода на делото, на основание чл. 63д, ал.1 от ЗАНН в полза на жалбоподателя следва да се присъдят сторените разноски в размер на 300 лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 38-0004347/01.03.2023 г. на Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация” гр. Русе, с което е наложил на „Т. А. Т.“ ООД, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление: гр. Тутракан, обл. Силистра, ул. „Силистра“ № 54, представлявано от управителя П. Н. Н., за нарушение на чл. 10, ал. 2 от ЗАвтПр, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 105, ал.1 от ЗАвтПр глоба в размер на 200.00 /двеста/ лева, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, Регионална дирекция „Автомобилна администрация” гр. Русе, представлявана от директора В.Ш., да заплати на „Т. А. Т.“ ЕООД, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление: гр. Тутракан, обл. Силистра, ул. „Силистра“ № 54, представлявано от управителя П. Н. Н., направените разноски по делото за адвокатско възнаграждение в размер на 300 /триста/ лева.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от датата на съобщаването за изготвяне на решението, пред Административен съд гр. Силистра, по реда на глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Тутракан: _____